

antal udstedte førerbeviser for hele landet ca. 360.000, hvoraf ca. 237.000 var fornyelser. Hertil kommer, at der hvert år optages et betydeligt antal rapporter i tilfælde, hvor motorførere har glemt at forny førerbeviset. Omfanget af dette arbejde står næppe i rimeligt forhold til værdien af de fornyede lægeundersøgelser hvert femte år. I perioden 20. marts 1962—1. februar 1965 er der således af legemlige eller psykiske årsager kun givet afslag på i alt 539 ansøgninger om fornyelse eller udvidelse af førerbeviser.

Hertil kommer, at det er tvivlsomt, hvilken værdi der kan tillægges de erklæringer, ansøgerne skal afgive om omfanget af kørslen i det sidste år inden fornyelsen. Politiets muligheder for at foretage kontrol af erklæringernes rigtighed er i praksis ringe. Det må i øvrigt antages, at det stærkt stigende antal motorkøretøjer er medvirkende til, at den praktiske kørefærdighed i langt de fleste tilfælde vil være til stede.

Reglerne om førerbevisers gyldighed varierer betydeligt fra land til land. I Island, Finland, Holland og Italien er gyldighedstiden 5 år, medens der ingen tidsbegrænsning er i Sverige, Tyskland og Frankrig. I Norge er gyldighedstiden for nylig forhøjet fra 5 til 10 år, og i England er den 3 år.

Det foreslås herefter, at førerbeviser uden fornyelse skal gælde indtil indehaverens fyldte 70. år. Der gøres dog undtagelse for så vidt angår førerbeviser, der giver ret til erhvervsmæssig personbefordring, hvor den hidtidige gyldighedsperiode på 5 år foreslås bibeholdt.

Efter forslaget vil justitsministeren kunne bestemme, at der, hvor forholdene taler derfor, f. eks. hvor ansøgerens helbred motiverer dette, udstedes førerbevis, hvis gyldighedstid udløber før den pågældendes 70. år. Der foreslås endvidere givet justitsministeren bemyndigelse til at lade førerbevis gælde ud over det 70. år i visse tilfælde. Der er herved tænkt på situationer, hvor en person erhverver førerbevis eller får gyldighedsområdet udvidet i en alder mellem 65 og 70 år.

Det bemærkes, at justitsministeriet i forbindelse med den foreslåede ændring af gyldighedstiden agter at lade politiet i videre omfang end hidtil føre kontrol med, at indehaveren fortsat opfylder betingelserne for at kunne erhverve førerbevis.

Til nr. 5.

Spørgsmålet om internordisk gyldighed for førerbeviser har ved flere lejligheder været drøftet i Nordisk Råd. På sessionen i 1965 vedtog rådet en rekommandation (nr. 8/1965), hvori rådet henstiller til regeringerne at gennemføre fælles regler for er-

hvervelse, fornyelse og inddragelse af førerbeviser til motorkøretøjer med henblik på at give de i et nordisk land udstedte førerbeviser samme gyldighed i de øvrige nordiske lande.

Gennemførelsen af den under nr. 4 foreslåede udvidelse af danske førerbevisers gyldighedstid gør det ubetænkeligt at anerkende førerbeviser udstedt i et af de øvrige nordiske lande som gyldige her i landet, uanset at der endnu ikke er gennemført ensartede nordiske regler for erhvervelse, fornyelse og inddragelse af førerbeviser. Det foreslås derfor, at justitsministeren skal kunne træffe bestemmelse herom, herunder om de nærmere vilkår for anerkendelsen af nordiske førerbeviser.

Til nr. 6.

Et betydeligt antal færdselsuheld sker ved påkørsel af holdende køretøjer på vejen. Uheldene sker såvel om dagen som i lygtetændingstiden og har ofte alvorlige følger, navnlig ved påkørsel af parkerede vare- og lastmotorvogne. En stor del af uheldene sker uden for bymæssigt bebyggede områder, hvor den normalt højere kørehastighed navnlig på hovedvejene ofte øger uheldenes omfang.

For at modvirke disse uheld foreslås indført forbud mod parkering på hovedvejes kørebane uden for bymæssigt bebyggede områder. Parkering må herefter kun ske på særligt indrettede parkeringspladser langs hovedvejene, på sideveje til disse eller på steder, hvor køretøjet kan anbringes helt uden for kørebanelinjen. Forbudet omfatter alene parkering, ikke kortvarig standsning for på- eller afstigning, for på- eller aflæsning af varer eller i andet tilsvarende øjemed, idet praktiske grunde taler herimod.

Forslaget er i overensstemmelse med de på Den europæiske Transportministerkonference (C.E.M.T.) vedtagne fælles europæiske færdselsregler og med det forslag til fælles nordiske færdselsregler, som forventes afgivet af Nordisk Vejtrafik Komité.

På motorveje er ikke blot parkering, men også standsning efter de gældende bestemmelser forbudt, jfr. justitsministeriets bekendtgørelse nr. 9 af 18. januar 1966 om motorveje.

Til nr. 7 og 8.

Ved lov nr. 156 af 27. maj 1964 blev maksimalhastigheden for busser hævet fra 60 til 70 km i timen, hvorimod kørehastigheden for lastvogne på grund af disses gennemgående ringere tekniske standard fastholdtes til maksimalt 60 km i timen.

Bl. a. under hensyn til, at der nu er gennemført periodisk syn af ældre lastvogne, er det fundet forvarligt at foreslå maksimalhastigheden forhøjet til 70 km i timen, dog ikke for større vogntog, idet